

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2017. szeptember 15. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt ... I. r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. április 25. napján kihirdetett KB.II.29/2016/7. számú ítéletét ... I. r. és ... II. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. április 25. napján kihirdetett Kb.II.29/2016/7. számú ítéletével ... I.r. és ... II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében. Ezért mindkét vádlottat 120 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 120.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése eseteire rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. Az I.r. és II.r. vádlottak egyaránt irányának megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést. Közös védőjük mindkét védenca tekintetében fellebbezést jelentett be felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.364/2017/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács, csak mintegy hét hónappal a vádirat érkezését követően intézkedett az ügy kitűzésére, amely azonban nem volt érdemi hatással az eljárás lefolytatására.

A védő előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottakat az ellenük emelt vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel. Utalt arra, hogy az írásos szolgálati eligazítás kizárólag az EÁP-ra, és nem pedig az álló migrációs ellenőrzésre írt elő folyamatos igazoltató, szondáztató tevékenységet. A vádlottak azonban közterületi járőrként nem láttak el EÁP szolgálatot, mert azt kizárólag csapaterőben lehet végezni. Ez az eligazító lapon írt rendelkezés, tehát nem vonatkozhatott a vádlottakra, még akkor sem, ha az EÁP kifejezés alkalmazása az adott rendőrkapitányságon kialakult helytelen, szakszerűtlen szóhasználat eredménye. A szolgálatot vezénylő, vagy eligazítást végző személytől elvárható, hogy pontosan határozza meg a szolgálati feladatot, ugyanis a szolgálatot ellátó személytől csak azt lehet számon kérni, amit szabatosan meghatároztak részére. Így folyamatos igazoltató tevékenységet nem, hanem a migrációs ellenőrzés keretében mélységi ellenőrzést kellett végezniük, amit azonban kockázatelemzés alapján szűrőpróbaszerűen kell végrehajtani. Erre a szolgálatra nem jellemző a folyamatos igazoltatás, mert gyanúkok alapján való szűrést kell végezni. A vádlottak nyilatkozatuk alapján egy gyanús autót állítottak meg, annak vezetőjét és a járművet priorálták és alkoholszondát is alkalmaztak. Állításuk szerint ezen túlmenően az ellenőrző előljárók által figyelt és dokumentált időben csak olyan

helybeli, általuk ismert személyek haladtak el, amelyeknél gyanúok nem merült fel. Nincs olyan jogforrás, amely a vádlottak szolgálatára folyamatos igazoltatást írna elő. A vádlottak pedig a kockázatelemzésük alapján az utolsó 20 percben nem állítottak meg járművet, mert annak nem volt indoka.

A vádlottak és védőjük által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet, és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló fellebbezés nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, mert a vádiratnak a bíróságra történő érkezése, valamint az ügy kitűzésére történő intézkedés között mintegy 7 hónap eltelt, tehát az késedelmesen történt. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez a mulasztás nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, illetve, hogy az elsőfokú katonai tanács az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

Az elsőfokú katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlottak mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson bűnösségüket tagadó nyilatkozatot tettek. Az I.r. és II.r vádlott azonos tartalmú védekezést terjesztettek elő, mely szerint ők a kérdéses időben az előírt álló migrációs ellenőrzést, a módszertani útmutatóban foglaltaknak megfelelően végrehajtották, tehát kockázatelemzés alapján szűrő próbaszerűen végzett ellenőrzést hajtottak végre, és így az adott szolgálati feladat 40 perce alatt összesen egyetlen járművel szemben merült fel olyan gyanúok, amely miatt intézkedni kellett. Nem tévedett a katonai tanács, amikor a tényállást a vádlottak tagadó nyilatkozataival, illetve védekezésével szemben a tárgyaláson kihallgatott tanúk - elsősorban az ellenőrző előjárók vallomásai -, a vádlottak szolgálati előjáróinak vallomásai, továbbá a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 2. oldal alulról második bekezdésétől a 6. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottak védekezését fogadta el a tényállás alapjául.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekményük jogi minősítése is. Nem tévedett a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... I.r. vádlott és I... II.r vádlottak bűnösségét a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította.

A hivatkozott bűncselekményt az követi el, aki ör- ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban az adott szolgálatra vonatkozó szolgálati intézkedés rendelkezéseit megszegve elalszik, vagy a szolgálati ideje alatt szeszest, illetve kábítószer, vagy kábítószernek nem minősülő kábító hatású anyagot, vagy szert fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátásra vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. A vádlottak magatartásukkal az adott törvényi

tényállás 4. fordulatóban írt elkövetési magatartást valósították meg, tehát a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegték.

A védő hivatkozása alapos volt abban a tekintetben, hogy védenői az eligazítási lapon írt EÁP szolgálatot nem láttak el. Nem fogadható el azonban az az érvelés, hogy ezért a szolgálati feladat végzésének elmulasztása miatt ne volnának felelősségre vonhatóak. Valóban jelentős érdek fűződik ahhoz, hogy a szolgálati feladatot meghatározó, illetve eligazítást végző személyek a pontos szolgálati tevékenységgel tisztában legyenek, azonban helytállóan utalt arra az elsőfokú katonai tanács, hogy az adott rendőri egységnél a kérdéses időben az álló migrációs ellenőrzést szinte a teljes személyi állomány EÁP szolgálatként emlegette, senki sem gondolt arra, hogy ellenőrző-áteresztő pontot kellene felállítani. Nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az I.r. és II.r. vádlott részéről az eligazítás során kétségeik lettek volna azzal kapcsolatban, hogy milyen szolgálati feladatot kell ellátniuk. A vádlottak az Eligazítás napi feladatok ellátásához szolgálati okmányban foglaltak alapján az előírt időben és helyen megjelentek járőrpárként, és ott olyan módon helyezkedtek el, hogy az előírt álló migrációs ellenőrzést elvégezhessék. Ténylegesen az adott szolgálati időszak első részében egy jármű tekintetében eleget is tettek ellenőrzési kötelezettségüknek. Kétségtelen azonban, hogy az adott feladatra előírt időtartam második szakaszában ellenőrzési feladatukat nem végezték el. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor nem fogadta el a vádlottak azon védekezését, hogy az ORFK részéről kiadott módszertani útmutató az adott feladat tekintetében kockázatelemzés alapján szűrőpróbaszerű ellenőrzést ír elő. A kérdéses időszakban ugyanis az Országos Rendőrfőkapitány fokozott ellenőrzést elrendelő határozata volt érvényben, és az eligazítás során a vádlottaknak folyamatos igazoltató, szondáztató tevékenységet írtak elő. Ennek alapján nem kétséges, hogy a vádlottaknak az adott időben és az adott helyen folyamatosan kellett volna ellenőrzési tevékenységüket ellátni. Erről ők az eligazítás során értesültek, azonban az adott szolgálati feladat elvégzésére előírt időtartam második felében ellenőrzési feladatot egyáltalán nem végeztek. annak ellenére, hogy a kérdéses útszakaszon járműforgalom volt. Ebben az időben tehát, adott szolgálat alaprendeltetés szerinti célja megghiúsult, hiszen a vádlottak az előírt szolgálati feladatot egyáltalán nem végezték. Törvényesen került tehát sor a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítására, ezért a felmentést célzó fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel mindkét vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Nem tévedett, amikor az enyhítő körülmények nagyobb számára, és súlyára, de kiemelten az eddig jól teljesített szolgálatukra figyelemmel lehetőséget látott a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával az adott bűncselekményre előírt szabadságvesztés büntetés helyett pénzbüntetés kiszabására. A pénzbüntetésnél a napi tételek száma a vádlottak cselekménye tárgyi súlyával arányos, míg a napi tétel összege - igen méltányosan - a törvényi minimumban került meghatározásra. A vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk.79.§-ban írt büntetési célokat.

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésében alapszik.

Budapest, 2017. szeptember 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. és ... II.r vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. szeptember 15.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:
Iván Erika
bírószági ügyintéző